

det opdyrkede areal er koncentreret i et ca. 15. km bredt kystbælte. Syd for dette område strækker sig vanskeligt gennemtrængelige skove, der dækker omkring 80 pct. af landet. Baglandet mod sydvest samt egnene bag kyststrækningen mod nordøst er overvejende savanne.

I økonomisk henseende er kystbæltet den mest betydningsfulde del af landet. Her dyrkes de vigtigste afgrøder, sukker og ris, og her findes hovedstaden Georgetown (150.000 indbyggere).

Ud over agerbrug baseres økonomien i første række på skovbrug og minedrift. Eksporten omfatter sukker, ris, diamanter, tømmer, rom og bauxit. Britisk Guiana er en af verdens største bauxitproducenter og dækker omkring en tiendedel af verdensmarkedets behov.

Befolkningen, der i slutningen af 1961 talte 590.000 indbyggere, består af forskellige befolkningsgrupper. Den største gruppe udgøres af indere — ca. halvdelen af befolkningen — der nedstammer fra plantearbejdere, som indvandrede efter slaveriets ophør i 1834. Indbyggere af afrikansk afstamning, efterkommere af slaver fra Afrika, udgør en tredjedel af befolkningen. Hertil kommer mindre grupper af blandet afstamning samt kinesere og europæere, fortrinsvis portugisere, og endelig de oprindelige indbyggere, indianere, der i et antal af ca. 23.000 lever i det indre af landet. Det europæiske befolkningselement er anslået til ca. 13.000.

Inderne er fortrinsvis beskæftiget ved jordbrug, medens negrene er den største befolkningsgruppe i byerne.

2. Historisk udvikling og politiske forhold.

Guianas historie forud for europæernes ankomst er kun lidet kendt.

Området var i det 17. og 18. århundrede skiftevis i engelsk og hollandsk besiddelse, indtil Holland i 1814 endelig afstod territoriet til England.

I 1945 indførtes valgret til koloniens lovgivende forsamling for alle, der kunne læse og skrive og tillige havde indtægter af en vis størrelse.

I 1953 indførte den britiske regering en ny forfatning, hvorved der fastsattes almindelig valgret for alle britiske statsborgere

over 21 år. Den lovgivende forsamling skulle bestå af 3 udnævnte og 24 valgte medlemmer.

Ved det efterfølgende valg vandt People's Progressive Party (PPP) under ledelse af inderen, dr. Cheddi Jagan, der er uddannet som tandlæge ved Chicagos universitet, 18 af de valgbare mandater til forsamlingen. Partiet besatte derfor også de 6 parlamentariske ministerposter i Guianas eksekutivråd, der i øvrigt bestod af guvernøren og 4 andre medlemmer.

Efter et halvt års forløb — i oktober 1953 — suspenderedes forfatningen, og guvernøren overtog landets styre uden medvirken af folkevalgte repræsentanter. Dette skridt begrundedes med, at dr. Jagan og hans kabinet havde modarbejdet det britiske styre og forfulgt en politik, der efter den britiske regerings opfattelse som sit mål havde oprettelsen af et totalitært styre af kommunistisk tilsnit.

I de følgende 4 år fandt der betydelige økonomiske fremskridt sted i Britisk Guiana, og i august 1957 afholdtes på ny almindelige valg i landet. Dog havde den britiske regering svækket det folkevalgte elements betydning, idet nu kun 14 af den lovgivende forsamlings 28 medlemmer var folkevalgte.

Dr. Jagans People's Progressive Party sejrede igen, idet partiet sikrede sig 9 af de 14 folkevalgte mandater. Som følge heraf tilfaldt de fem parlamentariske ministerposter til eksekutivrådet, der i øvrigt bestod af 5 ikke-valgbare medlemmer samt guvernøren, dr. Jagans parti. Dr. Jagan selv fik sæde i regeringen som handelsminister.

Den undtagelsestilstand, der var blevet indført samtidig med forfatningens suspension i oktober 1953, ophævedes i slutningen af 1957.

I de følgende år forløb samarbejdet med dr. Jagan på en sådan måde, at den britiske regering fik den opfattelse, at dr. Jagan havde accepteret demokratiets principper.

I foråret 1960 afholdtes der dernæst i London en rundbordskonference om forfatningsspørgsmål mellem repræsentanter for den britiske koloniadministration og for de forskellige politiske partier i Britisk Guiana. Der opnåedes her enighed om, at der efter det næste ordinære valg i august 1961 skulle gives Britisk Guiana indre selvstyre; forsvars- og udenrigspolitikken skulle